

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regel fr. 0.50
Tusschen Allerlei- in Provincie
nieuws fr. 1.00
Vonnissen en doodsberichten fr. 2.00

Kleine Aankondigingen:
van 1 tot 4 regels fr. 1.50
Elke regel meer fr. 0.25

Voor meer dan één inlassching prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREEL EN REDACTIE:
Drukkerij COLLEE
TONGEREN
(Naam. Maatsch.)
Postcheks rekening n. 84855.
Telefoon 12

Abonnementprijs: fr. 0.50 per jaar, vooraf betaalbaar.
30 centiemer het nummer.
Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

Tongeren, 14 Augustus 1926.

Ik doe wat ik wil.

Ik zie gansing, ik de mijne. Ik doe wat ik wil, en daarmee uit!

Door hoeven wordt er aldus gedacht, gesproken en gehandeld! Hoogmoedig zelfgevoel zetelt stevig in de bevoorvoren natuur van den mensch en het moderne individualisme, dat een droeve miswas is van de noodlotige vrijheidsgedachte der Fransche omwenteling heeft schier elken stand en ouderdom aangestoken, zoodat menigvuldig, en te pas en te onpas, zijn ik-doe-wat-ik-wil erflapt als niks, en lijk een zot veulen het heken van alle gezag verbroekt en omver wil.

Ik-doe-wat-ik-wil staat met den hals vooruit als een veesthaan, tusschen de kinderen, met de gebalde vusten in de broekzakken, onder de jongeren, met de armen over de borst gekruist tusschen de ouderen; ik-doe-wat-ik-wil beweert dat elk zijn gangen mag gaan, en kritiqueert anderen van den morgen tot den avond.

Ik-doe-wat-ik-wil geloofwt wat in zijn kraam past, en verwerpt wat zijn kortzinnig verstand niet begrijpt.

Geef ik-doe-wat-ik-wil een billige berisping, hij lapt ze achter zijn heziel; spreekt hem tegen hij lapt u in 't gezicht.

Ik-doe-wat-ik-wil miskent alle gezag: het ouderlijk gezag, het gezag van zijn patroon, het gezag van Kerk en Staat.

Ik-doe-wat-ik-wil zegt dat hij onafhankelijk is hij de loopjongen van tien meesters, en de slaaf van zijn dommen hoogmoed.

Boven iedereen mensch staat een gezag. Gezag is noodig, onvermijdelijk; zonder gezag geene wet, zonder wet geene orde, in het rijk der wanorde heerscht anarchie, en is ellende schering. Boven het kind staan de ouders, boven den leerling de meester, boven den arbeider de patroon, boven den burger het staathoofd, boven de menschen als geestelijk wezen de Kerk, boven allen staat God. Met Ze en genen heeft ieder zijn betrekking, jegens Deze en genen ook ieder zijn verplichtingen.

De overheid heeft zijn plichten na te komen, de onderdanen hebben het gezag te eerbiedigen.

Elk onderdaan van dezen heeft, in zekeren Kerk, gezag over anderen; en wie gezag uitoefent begrijpt dat hij dat van anderen moet erkennen, wil hij 't zijne handhaven.

Niet altijd is een bevel, een voorschrift, een verzoek, aan elken duidelijk op 't eerste woord, en voor elken even duidelijk uit te brengen; vooral, niet altijd wil eenieder het gebod of de handelswijze van het gezag begrijpen. Menig houdt zich opgesloten in den toren van zijn bestwetier, en vandaar uit schiet hij met een vloek of een schaterlach, de pijlen naar zijner critiek en laatlunkende protesten.

Waarom gebiedt of verbiedt me vader dit of dat? peist de jongere; — waarom moet ik de dezen of genen gehoorzamen, hij is toch naar mijns gelijk, mensch zoals ik, denkt de oudere; — waarom moet ik buiden, naar de kerk gaan? — waarom mag ik me niet amuseren? 't leven meemaken? waarom dit niet en dat wel, waarom?

En als de lieden dan geen bevel hebben van gezag en noodzakelijke orde, als het gezag zelf geen rekening houdt met zijn verantwoordelijke waardigheid, als het kind tegen zijn ouders, de echtgenoot tegen zijn wederhelft, de mindere tegen den moerdere, de burger tegen den Staat, de mensch tegen God zegt en beweert: ik doe wat ik wil!

MENGELWERK van «DE POSTRIJDER».

— 9 —

STANHOPE

de Amerikaansche Detective

Ze keerden in het huis terug, en nadat Vernet zijn begeleider in de heeren-kleedkamer had gebracht, zocht hij nogmaals Burton op.

— M. Burton, begon hij, voor het geval ge mij nog iets te zeggen hebt, doe het dan nu, daar ik het voor geraden houd, dat men ons dezen avond niet meer samen ziet spreken.

— Waartoe die voorzorg?

— Omdat het mij geraden voorkomt, zeg ik u, ik wil u er ook op aandachtig maken, dat ge zonder twijfel iets heel aardigs zult ontdekken, als ge mevr. Burton in het oog houdt.

Zonder antwoord af te wachten boog hij en was spoedig uit den gezichtskring van zijn lastgever verdwenen. Deze zag hem nijdig aan.

Die man heeft een onbeschaamde manier om met mij te spreken, mompelde hij. Ik zal echter zijn raad volgen en op Lea letten.

Reeds na enkele minuten had hij de Zonkenoning gevonden, die, naar hij meende op te merken, een zenuwachtige onrust aan den dag legde. Hij zag haar ook telkens zich van het gezelschap afzonderen en bijna lege vertrekken opzoeken. Toen zij door een der salons ging, sprong plotseling de kleine Daisy haar tegemoet.

— O moeder! riep het kind opgewonden, ik heb de echte vrouw Holle — ge weet wel: uit sprookje — gezien. Daarginds zit zij en zij heeft met mij gesproken. Maar ik

wat zou er dan geworden van huisgezin, Kerk en Staat en samenleving? Ik durf er niet aan denken.

De Grieksche wijsgeer Pythagoras had voor stelsel zijn leerlingen jaren lang de sluwzigheid op te leggen, alvorens ze ingewijden te heeten in de wijsheid.

In onze tijd van ontstijming individualisme, zou de pythagorische leeraar niet weinig weerbarstigen vinden, zoodat gezegd individuen die ootmoed missen, zelfkennis en kennis en levenservaring, vele willen zich ontdoen van alle gezag en stellen zich zoodanig aan, alsof zij zelf die incarnatie waren der autoriteit.

Ze denken niet eens na over: welk is mijn oorsprong, mijne bestemming? Wat ben of kan ik? Ze zullen niet indiepen: waarom het gezag? wat is plicht en recht? Neen hun slagwoord blijft: ik doe wat ik wil.

En zoo denkend en doende zijn ze in feite karakterlozen, en de betreurenswaardige slaven van een gril, een drit, een kameraad, een tafelspringer, en loopen ze aan den leiband dezer naar den afgrond dien ze niet ontwaaren, ooch waarin zoovele schoone gaven en menschenlevens verdwenen.

Persoonlijkheid wordt verworven in deemoed en beschouwing, vrijheid staat bereidwillig in den dienst van het Hoogste, een man van karakter kent en volbrengt voor voor alles zijn plicht.

Niet: ik doe wat ik wil. — want het is 't woord van den dwaze.

De leuze wech: ik doe wat ik moet!

Elk mensch heeft een verduidelijkende rol te vervullen in de samenleving, elk heeft eenen plicht te kwijten jegens God, zich zelve en den evenmensch.

Die plicht moet aangeleerd worden thuis, op school en ook nadien door dezen die gezag uitoeten; en op dien plicht moet door de oversten gewezen worden best nog bij middel van hun eigen voorbeeld.

Zijn plicht kan en moet de mensch ook zelf leeren kennen en begrijpen maar ook zelf leeren krachtig opworten tegen de hinderlijke moeijeligheden, die hem uit de baan van den plicht willen rukken. Dan wordt of is hij een edel en eerbiedwaardig mensch.

Den 7 Januari 1796 schoten de revolutionairen, te Quimper, een man voor den kop. Voor zijn dood schreef de veroordeelde aan zijne vrouw: « omhels mijn kinderen, en zeg hun dat vader zijnen plicht heeft gedaan ».

Ieder moest in geweten, voor God en de menschen kunnen getuigen:

Weet wat ge doet, Doet wat ge moet, en van het aanschijn der wereld verdwenen dat de sombere trekken, die het nu zoo huiverig en afstootelijk maken.

Welk is mijn Recht?

Over de bijzonderste zeggerechten en soortgelijke takken.

(Vervolg)

6e) De verblijf- en verbruiktaks. — Op de uitgaven voor verblijf en verbruik in hotels, spijshuizen en andere inrichtingen, waarvan ter plaatse verbruikt, betaalt men een speciale zegeltaks van 10%, van het oogenblik dat het bedrag der uitgaven overschrijdt:

- a) 12.50 fr. per eenmaal en per persoon;
- b) 12.00 fr. per dag en per persoon, voor

nog wat hij haar blijven? Millie zegt, ik moet naar bed.

Op elk ander oogenblik zou Lea meer aandacht geschonken hebben aan de woorden van het kind en eens die « Vrouw Holle » hebben opgenomen; nu antwoordde zij gejaagd:

— Ge moet nog een beetje hier blijven, lieveling, maar maak het die dame niet te zeer lastig.

Terwijl Daisy verhoed naar haar nieuwe vriendin liep, vervolgde Lea haren weg zonder te vermoeden, dat Alan haar volgde.

Zij begaf zich door een portiere in de bibliotheek, waar op dit oogenblik niemand was.

Alan aarzelde een oogenblik haar te volgen, toen stapte hij vastberaden vooruit en zag door de portiere.

Midden in het flauw verlichte vertrek stond Lea, wier gezicht, van het masker ontdaan, een uitdrukking van wanhoop droeg. Zij hield een verkreukeld stuk papier in de hand en terwijl zij den inhoud las, steunde zij:

— Alweer! Hoe kan ik toegeven aan haar verlangen? En toch — ik moet gehoorzamen... Goed! ik zal gaan maar voor het laatst!

Zij stak het briefje in den zak en verliet door eene deur aan de andere zijde van de bibliotheek.

't Volgend oogenblik stond Alan in dat vertrek. Hij wierp den domino af en bezag snel het matrozencostuum dat hij er onder droeg.

— Zelle zijn niets ongewoons in onze straten, dacht hij. In deze verkleeding kan ik haar gerust nagaan.

Tien minuten later verliet Lea, in donkere kleeding, tersluks hare prachtige woning en snelde, telkens als een vervolgde omziende, naar haar geheimzinnig doel. Doch niet alleen Geruischloos als een Indiaan op 't oorlogspad sloop een man haar achter-

het huren van een kamer of appartement).

c) 25.00 fr. per persoon en per dag verblijf. Doch eenne taks van 0.25 fr. is slechts verschuldigd, voor betaling van sommen van 10 fr. en meer, betrekkelijk uitgaven die per persoon respectief 12.50, 12 of 25 fr. niet overschrijden. Vroeger waren de cijfers respectief 10, 15 en 30 fr. (Wet van 28 Augustus 1921, en later nog wet van 2 Jan. 1926 12.50, 18 en 35 fr.) Dezelfde taks treft ook de maaltijden die door « traiteurs en restaurateurs » buiten hun spijshuis geleverd zijn. Daarbij vergeet niet, dat men nooit, door gedeeltelijke betalingen, eenne lagere taks mag betalen, dan deze die door eenne volledige storting zou verschuldigd zijn. Binnen kort zal er een bijzonder verblijf- en verbruiktaks in voege zijn, voor alle vreemdelingen (waarschijnlijk 20% voor het huren van kamers en appartementen, en 15% voor verblijf en maaltijden).

7e) De bijzondere taks op de uitgaven in de pastebakkerswinkels. — Eene taks van 10% moet betaald worden op de uitgaven gedaan in de pastebakkerswinkels, « tea-rooms » en andere soortgelijke inrichtingen

a) voor alle verbruik ter plaatse zelve, waarvan het bedrag telkenmaal 3 fr. per persoon te boven gaat. Doch van 3 fr. tot 5 fr. is de taks slechts 0.25 fr. alsook voor eenne uitgave die door verschillende verbruikers gedaan wordt, en 10 fr. bereikt, zonder 3 fr. per persoon te overschrijden 0.25 fr.

b) Voor alle aankoop van producten der pastebakkerij, ijsroom, en ijsdranken inbegrepen, welke niet ter plaatse zelve verbruikt worden (die medegenomen of 't huis besteld worden) en waarvan het bedrag 5 fr. overschrijdt. Die taks is echter niet toepasselijk op dergelijke aankopen door handelaars gedaan, met het inzicht van eenen verkoop. In dit geval, betaalt men slechts de overdrachtstaks van 2%.

In alle geval de taks van 10% of van 0.25 fr. verschuldigd is, is het alreveren eener nota of kwitantie, gezegd ten bedrage van de taks, verplichtend op de betaling zelve. Die taks wordt betaald op het volledige bedrag der som, afgetoond op het voorgaand half-tiental, bij middel van een genummerde tikkett-zegel, op de nota zelve geplakt, waarover een koninklijk besluit bijzondere nauwkeurigheden heeft aangestipt. Voor eenne som van 9 fr. betaalt ge dus 10% op 5 fr. 't zij 0.50 fr. voor 16.50 fr., 1.50 fr. (10% op 15 fr.) enz.

8e) De bijzondere faktuurtaaks voor de ondernemingskontrakten. — Alle overeenkomsten betreffende den bouw of de herstelling of uit te voeren werken aan huizen, gebouwen zijn onderhevig aan een faktuurtaaks van 2% (vroeger 1% en later nog 1%) zegel aan te plakken op de faktuur zelve en niet op het lastenboek, gelijk zijker het denken. Dat zegel wordt in 2 gesneden, de eene helft op de faktuur geplakt, de andere op de « faktuur » of op den dienstboeken register. Hij die de faktuur opmaakt, maakt dan de 2 deelen van het zegel onbruikbaar, gelijk wij later zullen aanstippen. Doch eenne taks van 2 p. d. (vroeger 1 p. d.) moet slechts betaald worden op de fakturen die door den onderaannemer aan den bijzondersten aannemer van het werk afgeleverd worden. De taks van 2% wordt gerekend van 10 tot 10 (1445 fr. wordt belast op basis van 1450 fr.) terwijl de taks van 2 p. d. van 100 tot 100 gerekend wordt (dezelfde som wordt belast op basis van 1500 fr.) Het is ook nuttig te weten dat het lastenboek met bestek en plans, dat in dubbel wordt opgesteld (een voor den aannemer en een voor den eigen-

naar) moet gezegd worden volgens het formaat van het gebruikt papier. Voor die dokumenten, mag men gewoon papier gebruiken, waarop men volgens grootte, zegels moet plakken van 250, 5, 6.50, 8.50 of 12.50 fr. ofwel het gezegd papier gebruiken dat men op het registratiebureau kan bekomen. Het maximum is 12.50 fr. Merken wij op dat de aanbestedingen, zelfs zijn zij niet aangenomen, ook moeten gezegd worden. De plans, hoe groot ze ook zijn, zijn onderhevig aan eenne zegeltaks van 12.50 fr. Alleen de briefwisseling tusschen partij, mag op ongezegeld papier gedaan worden.

9e) De bijzondere overdrachtstaks op den verkoop van broodgranaar. — a) Eene taks van slechts 1% treft den verkoop van graan, voor de broodbereiding bestemd (tarwe, spelt, rogge, maastelium) welk door den landbouwer aan den molenaar wordt verkocht of in dees naam tot verbruik wordt aangegeven.

b) Worden gelijkaardige voortbrengsels van onzen binnenlandschen teelt, door den landbouwer aan een graanhandelaar verkocht, dan is de taks ook 1%.

c) Voor alle nieuwe verkoop van die voortbrengsels aan een landbouw- of nijverheidsverbruiker (uitgenomen aan de molenaar) of aan een kleinhandelaar betaalt men eenne bijkomende taks van 3%.

d) Eene zeldde bijkomende taks van 3% moet betaald worden door den molenaar voor alle voortverkoop van graan, wasen die voor de brood bereiding niet bestemd zijn.

10e) De bijzondere overdrachtstaks op den verkoop van vee. — a) Worden de taksen betaald per kilo verkocht vee; b) thans per kilo 0.15 fr. taks (vroeger 0.10) en 2 centiemer (vroeger 1 centiemer).

b) Worden ze betaald per stuk verkocht vee: halveren: a) wegende geslacht min dan 35 kilos of levend min dan 60 kilos 3 fr. b) wegende geslacht min dan 35 kilos of levend min dan 100 kilos 16 fr.; c) wegende geslacht min dan 100 kilos of levend min dan 170 kilos 24 fr.

Andere runderen zonder volwassen tanden: 5 fr. Koelen en varzen met volwassen tanden: 55 fr. Ossen en stieren: a) met 1 of 2 volwassen tanden: 85 fr.; b) met meer dan 2 volwassen tanden: 105 fr.

Biggen wegende geslacht min dan 25 kil. of levend min dan 30 kil.: 4 fr. Andere varkens: 17 fr. Schapen en hammers 7.50 fr. Bokken en geiten: 5.50 fr.

(Wordt vervolgd.)

ANDRE RODENBACH, Gent.

naar) moet gezegd worden volgens het formaat van het gebruikt papier. Voor die dokumenten, mag men gewoon papier gebruiken, waarop men volgens grootte, zegels moet plakken van 250, 5, 6.50, 8.50 of 12.50 fr. ofwel het gezegd papier gebruiken dat men op het registratiebureau kan bekomen. Het maximum is 12.50 fr. Merken wij op dat de aanbestedingen, zelfs zijn zij niet aangenomen, ook moeten gezegd worden. De plans, hoe groot ze ook zijn, zijn onderhevig aan eenne zegeltaks van 12.50 fr. Alleen de briefwisseling tusschen partij, mag op ongezegeld papier gedaan worden.

9e) De bijzondere overdrachtstaks op den verkoop van broodgranaar. — a) Eene taks van slechts 1% treft den verkoop van graan, voor de broodbereiding bestemd (tarwe, spelt, rogge, maastelium) welk door den landbouwer aan den molenaar wordt verkocht of in dees naam tot verbruik wordt aangegeven.

b) Worden gelijkaardige voortbrengsels van onzen binnenlandschen teelt, door den landbouwer aan een graanhandelaar verkocht, dan is de taks ook 1%.

c) Voor alle nieuwe verkoop van die voortbrengsels aan een landbouw- of nijverheidsverbruiker (uitgenomen aan de molenaar) of aan een kleinhandelaar betaalt men eenne bijkomende taks van 3%.

d) Eene zeldde bijkomende taks van 3% moet betaald worden door den molenaar voor alle voortverkoop van graan, wasen die voor de brood bereiding niet bestemd zijn.

10e) De bijzondere overdrachtstaks op den verkoop van vee. — a) Worden de taksen betaald per kilo verkocht vee; b) thans per kilo 0.15 fr. taks (vroeger 0.10) en 2 centiemer (vroeger 1 centiemer).

b) Worden ze betaald per stuk verkocht vee: halveren: a) wegende geslacht min dan 35 kilos of levend min dan 60 kilos 3 fr. b) wegende geslacht min dan 35 kilos of levend min dan 100 kilos 16 fr.; c) wegende geslacht min dan 100 kilos of levend min dan 170 kilos 24 fr.

Andere runderen zonder volwassen tanden: 5 fr. Koelen en varzen met volwassen tanden: 55 fr. Ossen en stieren: a) met 1 of 2 volwassen tanden: 85 fr.; b) met meer dan 2 volwassen tanden: 105 fr.

Biggen wegende geslacht min dan 25 kil. of levend min dan 30 kil.: 4 fr. Andere varkens: 17 fr. Schapen en hammers 7.50 fr. Bokken en geiten: 5.50 fr.

(Wordt vervolgd.)

ANDRE RODENBACH, Gent.

BUITENLAND.

RUSLAND.

De lijken van Catharina II en Peter I. — Als in de Egyptische Vallei der koningen, werkt men in Leningraaf's Peter- en Paulus-vesting aan de opgraving der oude vorsten. Terwijl, zoals wij melden, de tombe van Alexander I noch documenten noch schatten noch Czaars bevatte, is men bij die van Katharina II en Peter de Groote gelukkiger geweest.

En uard werken was noodig om de metalen kist te openen, waarin de Czaritsa begraven was. Het lijk bleek niet goed gebalsemd. Het was totaal ineen geschrompeld, het gelaat was zoo vol rimpels, dat de gelaatstreken bijna niet meer te zien waren. De pruik was verschoven en tusschen het voorhoofd en den pruikrand kwam het dikke witte haar van de Czaritsa te voorschijn. De op de borst liggende handen wa-

u laten zien, hoe ziek Amerikaansche dame is!

En kunstig huichelend, zuchtte hij met flauwe stem:

— O, ik ben zoo zwak! Water! water!

Het opperrijke gelukte. Verscherkt liet de Chinees den waater op den grond vallen en sneede naar het buffet om water te halen. Dat was al wat Stanhope wenschte. Voor de edele Tsien-Ling terugkwam, zou de zieke dame verdwenen zijn.

Doch hij triomfeerde te vroeg. Bij de deur stiet de Chinees op Millie, die overal zocht naar haar kleine beschermelings, die zij uit het oog verloren had.

Tsien-Ling beval haar, gauw een glas water te halen, daar er eene dame flauw gevallen was. Terwijl het meisse haastig aan dien last ging voldoen, keerde hij naar zijn schoone terug, die nog altijd bewegingloos in haar stoel zat.

De positie van den detective was door dit geval zeer onaangenaam geworden. Stanhope zag in, dat hij zich nog slechts door eene daad van geweld uit het gedrang kon helpen en dus deed hij, wat nog nooit eene « Amerikaansche dame » had gedaan.

Op het oogenblik toen de Chinees zich over hem boog om heel voorzichtig het masker van zijn gezicht te nemen, richtte hij zich bliksemsnel overend en gaf den niets kwaads vermoedende zoo'n hevigen duw tegen zijne maag, dat hij half verstuurt achterover tuimelde.

Van dit oogenblik maakte Stanhope gebruik om uit het venster te springen, wat hem, ondanks het belemmerd gewaad, gelukte.

Toen Millie met water en eenige opwekkende middelen kwam, vond zij tot hare grenzeloze verbazing den Chinees op den grond zitten, droevig voor zich starrend, de handen op den maag gedrukt, terwijl van de flauwgevallen dame geen spoor te ontdekken was, maar hij hoede zich wijselijk

ren als van was. Aan de vingers staken ringen met groote diamanten.

Het kweed der vorstin was van zwaar lichtblauw damast. Bij anraking viel het uit elkaar. De voeten staken in wit zijden pantoffels met groote gespen. De kousen waren vrijwel heel vergaan. Op de pruik bevond zich een diadeem van diamanten en perols. Naast Catharina's hoofd lag een oud heiligenbeeld.

De opening van de tombe, waarin Peter's stoflijk overschot zich bevond, deed de arbeiders huiveren. Toen zij het gelaat van den reus aanschouwden, die er na een dood-slaap van 200 jaar uitzag alsof hij voor enkele dagen gestorven was, vluchtten zij uit den grafkelder.

De aanblik van de geweldige gestalte van den Czaar moet inderdaad huiveringwekkend zijn. Zijn gelaat schijnt door hevige pijn samengetrokken. De donkere baard en het dikke grijze haar zijn voortreffelijk bewaard gebleven.

Het lijk is gehuld in een donkergroene militairen parademantel met geslepen knopen. De voeten steken in hooge zwarte rijlaarzen. Aan den rechterhand schittert een diamant, aan den hals hangt een eenvoudige gouden kruis en een klein ivoren heiligenbeeldje.

AMERIKA.

Hittelig. — Uit New York wordt gezegd, dat opnieuw in het midden-Westen der Vereenigde Staten een hittelig heerscht. Het aantal slachtoffers bedroeg in twee dagen tijsd veertig.

De temperatuur bereikte in Kansas, Missouri, Illinois, Indiana, Arkansas, Oklahoma en Iowa 100 graden. De hitte doet arbreek aan den rijpenden maïsogst.

— Sterker dan een Fakir — *«Anderhalf uur in een verzegelde kist onder water gedompeld.»* — De vermaarde Amerikaanse goochelaar Houdini verklaarde de wonderbare toeren van den thans te New York verblijvende Egyptische fakir Ikhaman bey door middel van hem alleen bekende toovermiddelen te overvleugelen.

Rahman bey ging op de weidenschap in. Hij liet zich in een zinken kist opsluiten, die dan later verzegeld en in een rivier geworpen werd.

Het leit gebuurde echter op een wijze, die de ontverredheid van de deskundigen had gaande gemaakt.

Houdini verklaarde naderhand hetzelfde te doen. Hij liet zich eveneens opsluiten, de kist verzegelen en in het water werpen. Na anderhalf uur werd de kist weer boven gehaald en geopend: Houdini kwam er weer springend uit en bevestigde andermaal over zeker geheime toovermiddelen te beschikken.

Dokter Carrington, lid van de «Maatschappij voor zielekundige nasporingen» die de gebeurtenis bijwoonde, verklaarde er niets van te begrijpen. Andere dokters bevestigden op hun beurt, dat het eenen gewonen menschen onmogelijk is anderhalf uur te blijven leven in een dergelijke verzegelde kist, welke bovendien in het water is gedompeld. Het geval wordt natuurlijks druk besproken.

— Vuurwerk op 1600 meter hoogte. — *Nog meer ophemend dan ooit verwoacht werd.* — Twee Amerikaanse vliegtuigen, die het publiek te Nashville tijdens een avondvliegtocht op eenigzins wilden vergasten, verzooraakten u onderhouden, naar de «Daily Chronicle» verneemt, nog grooter opwinding aan zij hadden verwacht. Zij waren opgestegen niet een hooger, maar vuurwerk, dat zij tijdens de vlucht zouden

legenover anderen van zijn avontuur te reppen.

De sprong in de vrije lucht had Stanhope geen kwaad gedaan, daar hij op een balkon terecht kwam, dat om de heele verhoging liep, zoodat hij langs deze weg in de heerlijkekamer kon komen. Hij was voornemens zijn daar liggende zwarte mantel om te doen en naar het bureau der geheime politie te rijden.

Van buiten in de kleerkamer glurend zag hij echter tot zijn schrik, dat daar een hinderis wachtte. Twee mannen waren er bezig van kostuum te verwisselen. De een gaf den ander zijn kostuum van Malthezer ridder terwijl hij zich in diens convulsiue politie uniform stak. Met strakke verhuizing sloeg Stanhope dit toen el gade; hij had dadelijk de mannen herkend: zijn vriend Vernet en den agent Harry, dien de eerste meermalen als heper gepraakte.

Hoe kwam Vernet op het gemaskerd bal? En wat wilden die twee? Daarmee brak Stanhope zich te vergefs het hoofd, tot Vernet hem de oplossing van het raaisel gaf, daar hij in overrijke vreugde over de zekere overwinning uitriep:

— Nu, Harvey, als ge ooit zoo'n gemaden streok uitvoert als ik op dit oogenblik, brengt hij het nog tot commissaris. Ha, ha, dezen wedstrijt tusschen Amerika en Engeland zal slecht voor Yankeo uitvallen. Dat komt er van als iemand vrouwenrokken draagt.

Daar ging Stanhope een licht op; met een slag begreep hij den toestand.

Ik heb vandaag een fijn stukje uitgevoerd, vervolgde Vernet, vol zelfbejagen.

— Als het tweede mij ook gelukt, zegge voortaan niet meer van mij hooren zultge. Vernet, onze beste detective... Doch de tijd dringt. Ge weet dus goed wat ge te doen hebt?

— Perfect, verzekerde Harvey. Mijn werk is gemakkelijk genoeg.

— Zeker! Het mijne is lastiger. A propos,

(Wordt vervolgd.)

afsteken. Toen zij zich echter op ongeveer 1600 meter hoogte bevonden, geraakte het vuurwerk van zelf in brand en voordat het over boord kon worden gegooid, hadden de vlammen zich aan het vliegtuig medege-deeld.

Wanneer zij in het vliegtuig waren gebleven, zouden zij zonder twijfel levend verbrand zijn. Zij aarzelden daarom n et en sprongen met hun valscherm over boord. Een der waaghalzen raakte voor een oogenblik beklemd tusschen de spandraden van het vliegtuig, met het gevolg dat hij vrij ernstige brandwonden opliep alvorens zijn valscherm begon te dalen. Toen zweefden beide valschermen omhoog en de mannen kwamen behouden en wel in een der buitenwijken van de stad op den grond.

Wat de situatiezucht der bevolking betreft, die werd rijklijk bevredigd door het omhoog vliegen van het brandende vliegtuig, dat zich hel afteekende tegen den nachtelijken hemel. Ook deze landing had zonder ongevallen plaats; het wak stortte neer op een veld buiten de stad, zonder iemand te deren.

FRANKRIJK.

Onschuldig veroordeeld. — Een waarlijk dramatische geschiedenis, een die zich niet al te veel zal voordoen, is wel die van den landbouwer Levéque van Lages (dep. Loir et Cher), die nu over 4 jaar veroordeeld werd voor eenne misdaad welke hij niet had bedreven en die ook niet protesteerde tegen die veroordeeling.

Het was op 17 October 1922, dat Levéque beschuldigd werd van zijne dochter te hebben verwoerd, op den dag zelf toen zijne vrouw een ander kindje het leven schenken moest. Door het Assisenhof werd de man tot 5 jaar opsluiting veroordeeld daar hij zelf niet het minste verzet aantekende tegen de beschuldiging.

Thans echter heeft het gerecht de zekerheid dat den ongelukkige te dien tijde onschuldig veroordeeld werd. Hij had zichzelf opgeleverd ten einde zijne vrouw te